

خارش بدنبال ترومای بلانت شکم، تظاهر اولیه‌ای از کیست هیداتید پاره شده

دکتر محمد شهیدی دادرس^{*}، دکتر مهدی قیصری^۱، دکتر هدی رحیمی^۱،
 دکتر سارا لطفی^۱، دکتر محمدرضا صبحیه^۲

^۱ گروه پوست، دانشگاه علوم پزشکی شهیدبهشتی
^۲ گروه جراحی، دانشگاه علوم پزشکی شهیدبهشتی

چکیده

سابقه و هدف: کیست هیداتید در بیشتر موارد در لوب راست کبد و بصورت منفرد دیده می‌شود و معمولاً بی‌علامت می‌ماند تا زمانی که بیمار با علائم ناشی از اثرات حجمی و فشاری توده یا پارگی کیست مراجعه می‌کند.

معرفی مورد: ما در اینجا بیماری را معرفی می‌کنیم که بعد از یک ترومای بلانت به شکم با درد شکم و خارش شدید ژنرالیزه بدون علایم آنافیلاکسی یا کهیر مراجعه کرده بود. بیمار به دلیل علایم پریتونیت لاپاروتومی اکسپلوراتیو شد و در حین عمل کیست هیداتید پاره شده مشاهده شد. پس از عمل، برای بیمار آنبدازول خوراکی به میزان ۴۰۰ میلی‌گرم دو بار در روز و بمدت ۴ هفته تجویز گردید. بیمار با حال عمومی خوب مرخص شد و در پیگیری نکته غیرطبیعی مشاهده نشد.

وازگان کلیدی: کیست هیداتید، خارش، ترومای بلانت.

مقدمه

بیماری کیست هیداتید گسترده‌ترین و جدی‌ترین عفونت سستودی انسان در تمام جهان است و ایران از نظر شیوع این بیماری در منطقه هیبراندیمک قرار دارد (۱). انسان معمولاً از طریق بلع تخم اکینوکوکوس گرانولوزوس دفع شده از مدفوع سگ آلوده می‌شود (۲).

کیست هیداتید که مرحله لاروی انگل می‌باشد، در ۷۰ درصد بالغین مبتلا در لوب راست کبد قرار دارد. این کیست بصورت کروی و به آهستگی رشد می‌یابد و معمولاً تا زمانی که به اندازه کافی بزرگ شود، بدون علامت می‌ماند (۲). در این زمان ممکن است به صورت توده فضایگیر یا پارگی کیست خود را نشان دهد (۳). پارگی کیست می‌تواند متعاقب تروما یا حتی به طور خودبه‌خودی رخ دهد (۳) و گاه می‌تواند با علایم

معرفی مورد

بیمار مرد ۲۳ ساله‌ای بود که متعاقب وارد شدن ضربه سر گاو به شکم در ۴ ساعت پیش از مراجعه و ایجاد خارش شدید و درد پیشرونده شکم به اورژانس مراجعه کرده بود. او شرح داد که متعاقب حمله گاو و ضربه سر او به شکمش دچار خارش شدید شد و بتدریج درد در سراسر شکم شدت یافته بود. در این مدت تهوع و چند نوبت استفراغ داشته که حاوی خون نبوده و هماچوری و دفع مدفوع خونی را ذکر نمی‌کرد. در معاینه فیزیکی بدو مراجعه، هوشیار بود (نمره کومای گلاسکو GCS=۱۵) و فشار خون ۱۱۰/۸۰ میلی‌متر جیوه، ضربان قلب ۱۱۰ بار در دقیقه و حرارت دهانی ۳۷/۲ درجه

آدرس نویسنده مسئول: تهران، بیمارستان شهدای تجریش، مرکز تحقیقات پوست.

دکتر محمد شهیدی دادرس (e-mail: src@sbmu.ac.ir)

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۷/۱۰/۲۵

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۸۸/۶/۳۰

خارجش بدنیال ترومای بلانت شکم و پاره شدن کیست هیداتید

سگ‌های آلوده که میزبان قطعی انگل هستند، کسب می‌گردد. انتقال انسان به انسان وجود ندارد. میانگین سنی شایع بیماری حدود ۳۰-۴۵ سال ذکر شده است، در حالی که بیمار ما با سن ۲۳ سال از این میانگین سنی جوانتر بود و ساقه تماس با سگ را در ۷-۸ سال گذشته می‌داد.

پس از بلع تخم، در دوازده ه لارو از تخم آزاد شده و بعد از نفوذ به جدار روده و دسترسی به گردش خون در اعضای مثل کبد و ریه جایگزین شده و کیست هیداتید را ایجاد می‌کند. این کیست در $\frac{3}{4}$ موارد در لوب راست کبد و بصورت منفرد دیده می‌شود و معمولاً تا وقتی که به اندازه کافی بزرگ و عارضه‌دار شود، بی‌علامت می‌ماند (۲). علایمی که بیمار با آنها مراجعه می‌کند معمولاً درد شکمی، دیسپرسی، استقراء، هپاتومگالی، توده قابل لمس شکمی و عفونت ثانویه کیست است (۱). هم‌چنین ممکن است نشت خودبخودی یا پارگی ثانویه به تروما ایجاد گردد که البته ظاهر ناشایع بیماری است (۱) و متعاقب خدمات جدی یا ایاتروژنیک و یا حتی ترومای خفیف رخ می‌دهد (۳). سقوط و افتادن بعنوان شایع‌ترین مکانیسم ترومای (۴۴ درصد موارد) گزارش گردیده است (۵،۶).

پارگی کیست هیداتید به دنبال فعالیت‌های ورزشی و ترومای غیرنافذ هم گزارش شده است. در این بیمار شرح حال و عدم وجود نشانه ترومای در پوست وی مطرح کننده ترومای بلانت بود.

کیست می‌تواند در ۶۲ درصد موارد به حفره پریتوئن (۵) و در سایر موارد به فضای پلور، پریکارد، مجرای صفراوي، دستگاه گوارش یا حتی به عروق خونی پاره شود (۳). مطالعه‌ای بر روی ۹۷۰ بیماری که به دلیل کیست هیداتید کبد و طحال جراحی شده بودند، در ۱۷ مورد (۱/۷۵ درصد) پارگی کیست به پریتوئن را نشان داد که در ۱۴ نفر علایم بروز پارگی، پریتوئنیت حاد بود. بیمار ما نیز با همین تشخیص مورد عمل جراحی قرار گرفت.

ما بایع کیست هیداتید آنتی‌زنیک است. تماس با آنتی‌زن هیداتید طی فازهای ابتدایی ایجاد کیست یا متعاقب پارگی کیست بالغ رخ میدهد. تمام بیماران مبتلا به اکینوکوکوز به آنتی‌زن انگل حساس هستند و امکان بروز واکنش‌های آلرژیک وجود دارد (۶).

خطر بروز شوک آنافیلاکتیک متعاقب پارگی کیست وجود دارد (۱،۲،۴،۶،۷). پاسخ آنافیلاکتیک تهدیدکننده حیات در یک فرد حساس طی چند دقیقه بعد از تماس با آنتی‌زن خاص ظاهر شده و خود را با دیسترس تنفسی، ادم، حنجره و یا برنکواسپاسم شدید و سپس کلaps عروقی یا با شوک بدون

سانتی‌گراد داشت. آرام و بی حرکت در بستر خوابیده و زانوها را جمع کرده و وضعیت ضد درد به خود گرفته بود. در معاینه شکم، تدرنس و ریباند تدرنس ژنرالیزه و گاردنگ غیر ارادی داشت. صدای های روده‌ای هیپوآکتیو بود. شکم متسع نبوده و معاینه مقعد طبیعی بود. سایر موارد در معاینه فیزیکی‌طبیعی بود و در پوست بیمار هیچ‌گونه اریتم، ادم، ضایعات کهیری و آثاری از ترومای مشهود نبود.

در آزمایش ابتدایی ورود به اورژانس فقط در شمارش کامل خون، لکوسیتیوز (گلبول سفید ۱۷۴۰۰ در میلی‌متر مکعب) وجود داشت و هموگلوبین، پلاکت، گلوكز سرمی، ازت اوره خون، کراتینین، الکتروولیت‌ها و آزمون‌های انعقادی در محدوده طبیعی بودند.

بیمار بلافضله با تشخیص پریتوئنیت حاد به اتاق عمل منتقل گردید و تحت بیهوشی عمومی لاپاراتومی اکسپلوراتیو صورت گرفت. حفره شکمی حاوی ۲۰۰ سی‌سی خون تیره بود که ساکشن شده و در بررسی اولیه، کیست هیداتید پاره شده در لبه تحتانی لوب چپ کبد آشکار گردید که در لبه‌های آن نشت وجود داشت. لایه ژرمینال کیست، خارج گردیده و شکم با مقادیر فراوان نرمال سالین شستشو داده شد. سپس در داخل حفره باقیمانده کیست، درن هموواک فیکس گردیده و زبانه امتنوم قرار داده شد و جدار شکم ترمیم گردید.

در شب پس از جراحی، بیمار دچار تب (۳۹ درجه سانتی‌گراد) شد که دیگر تکرار نشد. پس از عمل خارش برطرف شد و علایم آنافیلاکسی مشاهده نشد. بررسی آسیب‌شناسی تشخیص کیست هیداتید را تایید کرد. یک روز پس از جراحی و با شروع رژیم غذایی، برای بیمار آنبدازول خوراکی به میزان ۴۰۰ میلی‌گرم دو بار در روز و بمدت ۴ هفته تجویز گردید و پس از ۴ روز بستری با حال عمومی خوب، بدون تب، تاکیکارداری، ترشح، اریتم و سلولیت محل جراحی مرخص گردید. در پیگیری‌های بعد از عمل تا ۸۰ روز هیچ نکته غیرطبیعی در بیمار دیده نشد.

بحث

بیماری کیست هیداتید بدلیل اینکه سگ میزبان اصلی آن است، در سراسر دنیا دیده می‌شود. گوسفند میزبان حد واسطه است و انسان یک میزبان حد واسطه اتفاقی می‌باشد. این بیماری در انسان یک عفونت انگلی زئونوز به شمار می‌آید که با انتقال اکینوکوکوس گرانولوزوس به انسان از طریق خوردن اتفاقی غذا یا آب آلوده به تخم این انگل یا تماس مستقیم با

سایتوکاپین‌ها، اپیوپیدها و تاکی‌کینین‌هایی که علائم عروقی کمتری ایجاد می‌کنند موثر بوده‌اند، و اینکه چرا این واکنش منجر به پیدایش علائم دیگر آنافیلاکسی نشده است، سوالی است که نیازمند تحقیقات بیشتری است.

سی‌تی‌اسکن در تشخیص پارگی کیست حساسیت ۱۰۰ درصد دارد (۵) و سونوگرافی هم ابزار ارزشمندی در تشخیص پارگی کیست با حساسیت ۸۵ است (۳،۵) و این ابزار بیشترین وسیله مورد استفاده تشخیصی در سراسر دنیا هستند، ولی بیمار حاضر به علت علایم تیپیک پرتوئینیت حاد متعاقب ترومایی بلانت و عدم دسترسی به ابزار فوق در اورژانس، بلافضله به اتفاق عمل جراحی منتقل گردید.

با توجه به تأخیر تشخیصی تا ۷۲ ساعت در ۱۶ مورد از ۱۷ بیمار مطالعات مختلف و پیدایش عارضه در پیگیری ۴ بیمار و با نظر به اینکه خطر هیداتوز صفاقی ثانویه در صورت تأخیر در تشخیص و درمان افزایش می‌یابد، استراتژی مطلوب، درمان بیماران در مرحله بدون عارضه کیست هیداتید می‌باشد (۴). در مطالعه‌ای بر روی ۱۶ مورد پارگی تروماتیک کیست هیداتید، ۸ مورد (۵۰ درصد) عارضه‌دار شده و ۱ بیمار (۶ درصد) فوت کرد و میانگین مدت بستره ۱۵/۹ روز بود (۵). به نظر می‌رسد رویکرد جراحی به موقع در این بیمار، علت اصلی عدم ایجاد عارضه در وی بود، چنان‌چه بعد از ۴ روز با حال عمومی خوب مرخص گردید و در پیگیری ۸۰ روزه هم عارضه‌ای پدیدار نشد.

ناراحتی تنفسی قبلی نشان می‌دهد. علایم پوستی نظیر خارش و کهیر با یا بدون آنژیوادم نیز مشخصه چنین واکنش سیستمیکی هستند. نکته بارز تشخیصی واکنش آنافیلاکتیک شروع علایم طی چند ثانیه تا دقیقه اول است (۸). بیمار ما طی دقایق اولیه خارش شدید پیدا کرده بود، ولی طی چند ساعت تا انجام عمل جراحی، هیچ‌گونه پیشرفت علایمی بسمت آنافیلاکسی وجود نداشت و با وجود مشاهده پارگی کیست طی عمل و عدم تجویز دارویی برای پیشگیری یا درمان آنافیلاکسی بعد از عمل جراحی نیز نشانه‌ای از آنافیلاکسی پیدا نکرد. ظاهر پارگی کیست هیداتید به صورت خارش شدید ژنرالیزه بدون اریتم، ادم، کهیر و علایم شوک آنافیلاکتیک در کنار درد شکم و علایم شکم حاد پدیده‌ای است که تاکنون گزارش نگردیده است. بنابر بررسی‌های ما، این بیمار تنها موردی است که با ظهور خارش ژنرالیزه گزارش می‌شود.

خارش می‌تواند بوسیله‌ی بسیاری از مکانیسم‌های دیگر به غیر از واکنش ازدیاد حساسیت فوری، که به علایمی همچون آنافیلاکسی، کهیر و آنژیوادم می‌انجامد، و بواسطه‌ی واسطه‌های دیگری غیر از هیستامین که در زمینه‌ی این واکنش‌ها آزاد می‌گردد، ایجاد شود. با این وجود، خارش ژنرالیزه به تنهایی در این بیمار، باز هم با توجه به سرعت پیدایش و انتشار آن احتمالاً میتواند در زمینه‌ی واکنش ازدیاد حساسیت فوری باشد. ولی اینکه آیا آزادسازی هیستامین در واکنش این بیمار دخیل بوده یا بواسطه‌های دیگری همچون

REFERENCES

- Blanton R. Echinococcosis. In: Kliegman RM, Behrman RE, Jenson HB, Stanton BF, eds. Nelson textbook of pediatrics. 18th ed. Philadelphia: W.B.Saunders; 2007. p.1516-19.
- D'Angelica M, Fong Y. Liver. In: Townsend CM, Beauchamp RD, Evers BM, Mattox KL, eds. Sabiston textbook of surgery. 18th ed. Philadelphia: W.B.Saunders; 2008. p.1494-97.
- Gulalp B, Koseoglu Z, Toprak N, Satar S, Sebe A, Gokel Y, et al. Ruptured hydatid cyst following minimal trauma and few signs on presentation. Neth J Med 2007;65:117-18.
- Beyrouti MI, Beyrouti R, Abbes I, Kharrat M, Ben Amar M, Frika F, et al. Acute rupture of hydatid cysts in the peritoneum: 17 cases. Presse Med 2004;33:378-84.
- Gunay K, Taviloglu K, Barber E, Ertekin C. Traumatic rupture of hydatid cysts: a 12-year experience from an endemic region. J Trauma 1999;46:164-67.
- Saidi F, editor. Surgery of hydatid disease. Philadelphia: W.B. Saunders; 1976. p.39-41.
- Ruiz-Castro M, Vidal-Marcos A, de Frutos S, Infante B, Ramos-López MA, Sanz-García M. Anaphylactic shock caused by the rupture of an unknown hepatic hydatid cyst. Rev Esp Anestesiol Reanim 1997;44:321-23.
- Fauci AS, Braunwald E, Kasper DL, Hauser SL, Longo DL, Jameson JL, et al, eds. Harrison's principles of internal medicine. 17th ed. New York: McGraw Hill; 2008. p.2063-65.